

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS (ES) 2018/744**2018 m. gegužės 16 d.****kuriuo iš dalies keičiamas įgyvendinimo sprendimas (ES) 2016/2008 dėl gyvūnų sveikatos kontrolės priemonių, susijusių su žvyneline tam tikrose valstybėse narėse***(pranešta dokumentu Nr. C(2018) 2815)***(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1989 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyvą 89/662/EEB dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką ⁽¹⁾, ypač į jos 9 straipsnio 4 dalį,atsižvelgdama į 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvą 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą ⁽²⁾, ypač į jos 10 straipsnio 4 dalį,atsižvelgdama į 1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyvą 92/119/EEB, nustatančią Bendrijos bendrąsias tam tikrų gyvūnų ligų kontrolės priemones ir konkrečias priemones nuo kiaulių vezikulinės ligos ⁽³⁾, ypač į jos 14 straipsnio 2 dalį, 19 straipsnio 1 dalies a punktą, 3 dalies a punktą, 4 ir 6 dalis,atsižvelgdama į 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvą 2002/99/EB, nustatančią gyvūnų sveikatos taisykles, reglamentuojančias žmonėms skirtų gyvūninės kilmės produktų gamybą, perdirbimą, paskirstymą ir importą ⁽⁴⁾, ypač į jos 4 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) Direktyvoje 92/119/EEB nustatytos bendrosios kontrolės priemonės, kurios turi būti taikomos kilus tam tikrų gyvūnų ligų, įskaitant žvynelinę, protrūkiui. Taikant tas kontrolės priemones, be kita ko, nustatomos apsaugos ir stebėjimo zonos apie užkrėstą ūkį, be to, žvynelinės protrūkio atveju kaip papildoma kontrolės priemonė numatyta neatidėliotina vakcinacija;
- (2) Komisijos įgyvendinimo sprendime (ES) 2016/2008 ⁽⁵⁾ nustatytos gyvūnų sveikatos kontrolės priemonės, susijusios su žvyneline tam tikrose valstybėse narėse ar jų dalyse. Įgyvendinimo sprendime apibrėžta, kad užkrėstos zonos – tai jo I priedo II dalyje nurodytos valstybių narių teritorijos dalys, kurios apima patvirtinto žvynelinės užkrato sritis ir visas pagal Direktyvą 92/119/EEB nustatytas apsaugos ir priežiūros zonas ir kuriose patvirtinus vakcinacijos programas gali būti atliekama vakcinacija nuo žvynelinės. Jame taip pat apibrėžta, kad neužkrėstos zonos, kurioje atliekama vakcinacija – tai to priedo I dalyje nurodytos valstybių narių teritorijų dalys, apimančios užkrėstoms zonoms nepriskiriamas sritis, kuriose patvirtinus vakcinacijos programas atliekama vakcinacija nuo žvynelinės;
- (3) Įgyvendinimo sprendime (ES) 2016/2008 numatytos specialios rizikos mažinimo priemonės ir prekybos apribojimai, susiję su gyvais galvijais ir nelaisvėje laikomais laukiniais atrajotojais, jų genetinės medžiagos produktais ir kitais tų gyvūnų produktais, kurie turi būti įgyvendinti neužkrėstose zonose, kuriose atliekama vakcinacija, kad būtų kuo labiau sumažinta žvynelinės plitimo rizika;

⁽¹⁾ OL L 395, 1989 12 30, p. 13.⁽²⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 29.⁽³⁾ OL L 62, 1993 3 15, p. 69.⁽⁴⁾ OL L 18, 2003 1 23, p. 11.⁽⁵⁾ 2016 m. lapkričio 15 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2016/2008 dėl gyvūnų sveikatos kontrolės priemonių, susijusių su žvyneline tam tikrose valstybėse narėse (OL L 310, 2016 11 17, p. 51).

- (4) pirmą kartą žvynelinė žemyninėje Europoje buvo patvirtinta 2015 m. rugpjūčio mėn. Graikijoje. 2016 m. liga vėl pasireiškė iš viso 7 pietryčių Europos šalyse (Graikijoje, Bulgarijoje, buvusiojoje Jugoslavijos Respublikoje Makedonijoje, Serbijoje, Kosove ⁽¹⁾, Albanijoje ir Juodkalnijoje), o 2017 m. žvynelinės buvo aptikta kur kas mažiau (dideliu mastu pasikartojo tik Albanijoje, o Graikijoje ir buvusiojoje Jugoslavijos Respublikoje Makedonijoje buvo tik pavieniai protrūkiai);
- (5) reaguodamos į žvynelinę visos paveiktos valstybės narės (Graikija ir Bulgarija) ir visos paveiktos ES nepriklausančios šalys greitai ėmėsi bent dvejus metus iš eilės (2016 ir 2017 m.) vykdyti visų gyvų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų masinę vakcinaciją. Tuo pačiu laikotarpiu tokią pat vakcinaciją kaip prevencinę priemonę dėl epidemiologinės padėties kaimyninėse šalyse įgyvendino Kroatija, kurioje žvynelinės iki šiol nebuvo nustatyta;
- (6) po pirmojo žvynelinės atvejo žemyninėje Europos dalyje Europos maisto saugos tarnyba (toliau – EFSA) 2016 m. liepos 29 d. ⁽²⁾ priėmė skubią rekomendaciją dėl žvynelinės, o 2017 m. kovo 27 d. ⁽³⁾ ir 2018 m. sausio 29 d. ⁽⁴⁾ patvirtino dvi ataskaitas. Visuose šiuose moksliniuose vertinimuose nurodoma, kad 2016 ir 2017 m. Europoje surinktų epidemiologinių duomenų apie žvynelinę analizė rodo, jog ten, kur masinės vakcinacijos nuo žvynelinės kampanijos buvo tinkamai įvykdytos, šią ligą pavyko suvaldyti, užkertant kelią naujiems protrūkiams. Be to, daroma išvada, kad masinė vakcinacija yra veiksmingiausia žvynelinės kontrolės priemonė, ypač tais atvejais, kai vakcinuotų gyvūnų apsauga susidarė prieš atsirandant ligai, t. y. skiepijant profilaktiškai;
- (7) dėl neseniai vykdytų vakcinacijos nuo žvynelinės kampanijų veiksmingumo, patvirtinto 2016 m. EFSA rekomendacija ir 2017 m. bei 2018 m. ataskaitomis, galima daryti prielaidą, kad žvynelinės plitimo rizika, kylanti dėl gyvų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų judėjimo neužkrėstoje zonoje, kurioje atliekama vakcinacija, yra labai maža, įvykdžius vakcinacijos nuo žvynelinės kampaniją pagal Įgyvendinimo sprendimo (ES) 2016/2008 II priedą;
- (8) visa arba dalis Kroatijos, Bulgarijos ir Graikijos teritorijos įtrauktos į Įgyvendinimo sprendimo (ES) 2016/2008 I priedo sąrašą „Neužkrėstos zonos, kuriose atliekama vakcinacija“;
- (9) Kroatija ir Bulgarija pranešė, kad 2017 m. pagal Įgyvendinimo sprendimo (ES) 2016/2008 II priedą jau užbaigė vakcinacijos nuo žvynelinės kampanijas savo neužkrėstose zonose, kuriose atliekama vakcinacija. Be to, atsižvelgiant į palankią 2017 m. epidemiologinę padėtį pietryčių Europoje, Kroatija nuo 2018 m. nustos skiepyti nuo žvynelinės;
- (10) baigus vakcinacijos nuo žvynelinės kampaniją Graikijos neužkrėstose zonose, kuriose atliekama vakcinacija, šiuo sprendimu nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos turėtų būti taikomos atitinkamoms Graikijos neužkrėstoms zonoms, kuriose atliekama vakcinacija;
- (11) pagal dabartines Įgyvendinimo sprendimo (ES) 2016/2008 6a straipsnio nuostatas gyvus galvijus ir nelaisvėje laikomus laukinius atrajotojus vežti tos pačios valstybės narės neužkrėstose zonose, kuriose atliekama vakcinacija, leidžiama tik tuo atveju, jei jie yra kilę iš ūkių, kuriuose visi kiti gyvūnai tebeturi dėl ankstesnės vakcinacijos įgytą arba pasyvųjį imunitetą, išskyrus keletą išimčių (gyvūnai, vežami priverstiniam skerdimui į skerdyklą, arba gyvūnai, įvežti iš žvyneline neužkrėstų zonų prieš mažiau nei 3 mėnesius). Tačiau dėl laipsniško vakcinacijos nutraukimo neužkrėstose zonose, kuriose atliekama vakcinacija, reikia priimti nuostatas dėl gyvų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų vežimo, kai baigiasi veršelių pasyvusis imunitetas, ypač 2018 m. antrą pusmetį;
- (12) todėl gyvų galvijų bei nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų vežimui neužkrėstose zonose, kuriose atliekama vakcinacija, taikomų nukrypti leidžiančių nuostatų reikalavimai ir specialiosios sąlygos turėtų būti iš dalies pakeisti ir Įgyvendinimo sprendimo (ES) 2016/2008 6a straipsnis irgi turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (13) šiame sprendime nustatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

⁽¹⁾ Šis pavadinimas nekeičia pozicijų dėl statuso ir atitinka JT ST rezoliuciją 1244 bei Tarptautinio Teisingumo Teismo nuomonę dėl Kosovo nepriklausomybės deklaracijos.

⁽²⁾ EFSA Journal 2016;14(8):4573.

⁽³⁾ EFSA Journal 2017;15(4):4773.

⁽⁴⁾ EFSA Journal 2018;16(2):5176.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Igyvendinimo sprendimo (ES) 2016/2008 6a straipsnio 2 dalyje pridedamas šis e punktas:

- „e) gyvūnai, neatsižvelgiant į kiekvieno iš jų vakcinacijos statusą arba vakcinaciją nuo žvynelinės kilmės ūkyje, vežami iš I priedo I dalyje nurodytoje srityje esančių ūkių į bet kurią tos pačios valstybės narės I priedo I dalyje nurodytą kitą vietovę, jeigu:
 - i) atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos įgyvendino metinę vakcinacijos nuo žvynelinės programą visose tos valstybės narės I priedo I dalyje nurodytose srityse, ta programa buvo baigta likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išsiuntimo dienos, atitiko II priede nustatytas sąlygas ir buvo patvirtinta Komisijos, be to, tos valstybės narės kompetentingos institucijos pranešė Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie šios vakcinacijos programos pradžios ir pabaigos datas ir
 - ii) jei gyvūnai vežami per I priedo II dalyje nurodytą sritį, pagal 12 straipsnį yra nustatyta nukreipimo tvarka, kontroliuojant kilmės, tranzito ir paskirties valstybių narių kompetentingoms institucijoms.“

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2018 m. gegužės 16 d.

Komisijos vardu
Vytenis ANDRIUKAITIS
Komisijos narys